

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

captis militaribus, qui defendendi eius gratia inerat.
Hac primordia eius stirpis principum de Nurember-
ga marchionum, multis praeclaris facinoribus ingres-
sum fecere, ut finis fieret solitarum per eam prouinciam
incurSIONum.

CAPVT V.

ERicus inferioris dux Saxoniae, iam multis rebus
factus odiosus vicinis suis, & praecipue vicinis vr-
bibus, quod arcem Bergerdorpe pignori Lubicensibus à
patre obligatam, non numerata pecunia, receperit: quod
oppidum Molne expugnauerit: super omnia, quod sa-
uorem impendere diceretur grassatoribus publicarum
viarum: cum de arce Bergerdorpe sub aquis ponte, qui
non videretur, facto, retrorsum descenderent, antro-
sum vidente nemine, & per tondensa nemora abirent in
vias publicas, ut insidiarentur: captos in vijs mercato-
res, opertis eorum oculis, circumduxere, quasi multam
viam abirent, cum gyrantes manerent in vicino. Rece-
ptacula habuere in saltibus occulta, ubi usque ad exactio-
nem plenam captos emungerent, & noctu perducentes
in deuia, abire sinebant iam emunctos, si tamen euade-
rent positas insidias. Eius generis machinas multas pro-
compertis habuere vicinarum urbium ciues. Ex condi-
cto Lubicenses & Hamburgenses, aliquot conductis sti-
pendio militibus, & in supplementum ciuibus ac merca-
toribus per armatis, octingentorum equitum, trium mil-
lium peditum agmen eduxere: contenderuntque in oppi-
dum ad arcem Bergerdorpe: nec potuit obistere diu
tantis viribus. Ingressi, praedam permiscere militibus: inde
ad arcem oppugnandam duxere, bombardis & machinis
sine requie seuiantibus per quatrimum. Continuere se
qui intus fuere arcis custodes, & vallis muniti, diu con-
tem-

tempore oppugnationem: neque tonitruis bombardarum mouebantur. Sed tum puluere salpetrino atq; picum excitauere oppugnantes, vt vallibus & oppugnatiombus propellerent arcis defensores, cedentesq; per pontem in arcem, locum fecere sequentibus euestigio oppugnantibus: Qui vallo iam capto ferocius instabant istibus bombardarum, vt custodes arcis, cum cernerent, se diu tueri non posse, nec ereptionem sperarent à ducem suo, pacti vitam & arma virilium sua, deditioem fecerunt, abire permisi. Ductores copiarum duo ex urbibus proconsules, Iordanus Plescow de Lubica, Henricus Hoyer ab Hamburgo, signa suarum urbium de turri prominare faciebant: impositoq; presidio valido, ad aliam non aequè munitam Ribenborg contendunt. Ibi nullo negotio statim deditam capiunt, quod defendi non posset infirmior, capta iam munitiore. Mouentes deinde in Cuddeborde, presidium eiusdem ducis Erici solo equauerunt. Et cum etiam tunc procedere cogitarent, submissi sunt partium communes amici, qui rem in treugas reduxerunt. Stabant illa per quindenam. Interim principes omnes in circuitu, cum etiam inter se causas haberent dirimendas, conuentum publicum indixere in oppidum Perleberge. Aderat Fridericus marchio Brandenburgensis, Casimirus Stetinensis, Iohannes & Albertus Magnopolensis duces, Ericus de inferiori Saxonia dux, multi barones & nobiles, oratores quoq; urbium Lubica & Hamburgi, qui etiam amicorum loco ab urbibus & andalibus ceteris secum duxere consulares viros. Ibi reprimùm inter principes complanata, marchionem ab una, & de Stetino, deque Magnopoli duces ab altera parte, permutatis inuicem captiuis, & equalibus conditionibus rem inter se composuerunt. Deinde inter

D d d

Erl-

Ericum & memoratas vrbes, quia constabat, legitimis causis militari more indicto bello, non iniuste captas arces cum pertinentijs suis, quam quisq; rem bello apprehendit, in ea possidenda vt maneat, decreuere. Habuere duces Saxoniae ab olim literas ex senatu Lubicensi, vt defensis publicis itineribus, in necessitate vrbi succurrerent, annuas acciperent ex arario publico marchas trecentas: Eas tum literas, cum diu tenuissent, reddere iussus, reddidit Ericus. Ita ex illo die ceperunt arces in manibus esse duarum vrbiu: quibus alternent per sexennium praefectos ex ciuibus, qui id possant, secularibus: qui non suo damno praefecturas agunt in homines palatibus locis subiectos.

CAPVT VI.

Croningenses per id tempus ciues, vrbe Phrisia palustri, sed, vt rentur, inexpugnabili, cu vicinis occiduae Phrisiae vrbibus simultate habuere, quam occasione ceteris dominandi vertere ceperunt. Nam turmatim egressi, oppidu Lewarden obsident, oppugnant, capiunt, & in leges suas redigunt. Progreffi, in Scauriam mouent: itidem facientes, in obedientiam suam redigunt. Populus antiqui nominis Phrisij, olim Cauchij, militauerunt aliquando Romanis sub Nerone imperante: Testis est Cornelius Tacitus, Venisse eius gentis oratores Romam, & in consessum publicum praesidente Nerone introducti, magis vt videret, quam audiret: Viderunt peregrino habitu inter Romanos sedere gentium oratores externarum: & interrogates, qui essent? cur, multis stantibus, illi sederent? responsum est, Hoc fidei datum gentium, a quibus erant emissi. Tum ipsi Phrisij iniussi, sedes sibi delegerunt, praefati, Germanis nullam gentem fide prestare. Ea res Imperatori relata placuit:

vtrumq;